

i Lovforslagets §§ 2 og 3. En Udarbejdelse i alle Enkeltheder af Forpligtelserne til begge Sider maa finde Sted paa behørig Maade.

Det Finansraad, der skal forvalte Loven, tænkes at være paa 20 Medlemmer samt en Formand, altsaa i alt 21. Til at indtræde i Finansraadet udpeges Repræsentanter af Rigsdagen, Erhvervsministeriet og Finansministeriet, Nationalbanken, de private Banker, endvidere Landbrugsraadet, De samvirkende danske Husmandsforeninger, Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation, Industriraadet, Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart, Andelsudvalget, Det kooperative Fællesforbund og De samvirkende Fagforbund. Der kommer altsaa Repræsentanter for alle Sider i Erhvervslevet, omfattende saavel Produktion som Umsætning og Transport. Der vil derved kunne tilvejebringes en alsidig Bedømmelse af de Forhold, der forelægges Raadet. Jeg skal ikke skjule, at Raadet forekommer ogsaa mig saa stort, som et saadant Raad tør være. Jeg vil derfor ogsaa straks henstille, at man af rent praktiske Grunde ikke under de videre Overvejelser af Sagen gør det større, idet jeg paa den anden Side mener, at der ved Sættelsen er taget tilbørligt Hensyn til alle Sider, saaledes at en Udvidelse heller ikke med Rette kan foreslaas.

Dette Raad faar Ret til at kræve alle de Oplysninger, som er fornødne til Bedømmelse af Prisniveau, Avancer og deslige, ligesom det faar Pligt til at følge Udviklingen paa Erhvervs- og Valuta-Omraader, altsaa ogsaa paa Betalingsbalancens Omraade, og Adgang og Pligt til at gøre Indstillinger til Ministeren om de Foranstaltninger, som i hver enkelt Situation kunde blive paakrævet. Saafremt Indstillingen sker med Tilslutning af et Flertal i Finansraadet, skal Ministeren derefter være berettiget til, hvis han i øvrigt bifalder Forslaget, straks at iværksætte de Foranstaltninger, der maatte være foreslaaet, mod at de senere, naar Rigsdagen samles, forelægges for Rigsdagen.

Der er det glædelige i Øjeblikket, at man med større Sindsro end tidligere kan se paa Mulighederne for saadanne Overvejelser, idet vi i de senere Maaneder har haft en særdeles gunstig Betalingsbalance, og der derfor ikke i dette Øjeblik er Brug for nogen af de Foranstaltninger, man i tidligere Tid har ment det nødvendigt hurtigt at skride til. Ingen kan imidlertid vide, hvornaar kraftige Foranstaltninger ogsaa paa dette Omraade kan blive nødvendige,

og man har derfor fremdeles ment det paakrævet at have den Adgang, der i Lovforslaget gives til de Foranstaltninger, som kan øve Indflydelse til Gunst for Betalingsbalancen. Men der er neppe nogen Tvivl om, at den Form for Stabilisering og for Stigning af den danske Krones Værdi, som er Forudsætningen, i sig selv vil virke i høj Grad dæmpende paa Importlyster, fordi det vides, at Valutaforholdene fra Halvaar til Halvaar bliver gunstigere, og at man derfor kun skal foretage de til enhver Tid strengt nødvendige Indkøb. I sig selv er det derfor sandsynligt, at Lovens andre Bestemmelser vil overflødiggøre saadanne kraftige og vidtgaaende Foranstaltninger, som man tidligere har frygtet, i hvert Fald er der neppe nogen Tvivl om, at man fra alle Sider vil erkende det rimeligt, at der sker en sund Kontrol med disse Omraader og ogsaa have en Adgang til at skride ind, hvis man virkelig for Alvor vil den Stabilisering af den danske Krones Værdi, som man nu fra alle Sider har erkendt er ønskelig.

Som jeg sagde, lægges ogsaa Valutacentralen ind under Finansraadet. Man anser det i Nationalbanken for overmaade vigtigt, at der fremdeles er en Adgang til at øve Kontrol med Valutahandelen. Man har ikke i Lovforslaget optaget alle de gældende Bestemmelser om Valutahandelen og har ogsaa forudset, at det maatte kunne komme dertil, at de gældende Love om Valutacentralen ophæves. Imidlertid er det nødvendigt en Overgangstid efter dette Lovforslags Vedtagelse at have Adgang til at benytte de Former for Autorisation og Restriktioner, som er gennemført under den nuværende Valutacentralbestyrelses Ledelse. Men saa snart Finansraadet har faaet Lejlighed til at overveje disse Ting og eventuelt at skabe en Nyordning paa dette Omraade, vil det altsaa være Hensigten at lade de to gældende Love om Valutacentralen bortfalde.

Ved Lovforslagets § 7 bestemmes det, at man med det Formaal at formindske Nationalbankens Seddelomløb skal tilbagebetale det før nævnte Beløb af 40 Mill. Kr., som Staten i sin Tid har optaget som Laan i Nationalbanken. Det er fra alle Sider erkendt som en ønskelig Udvikling, at Seddelomløbet maa kunne indskrænkes, hvilket jo vil have en valutagavnlig Betydning, og det er derfor fra alle Sider erkendt som en god Vej at gøre Skridt til denne Indskrænkning ved Hjælp af den nævnte Tilbagebetaling. Det er desværre saadan, at Staten ikke just har de 40 Mill. Kr. liggende, men man tænker sig, hvad der